

ter, som jeg tillod mig at omtale ved Sagens første Behandling. Det foreslaas i det første Ændringsforslag, at Mandag skal bibeholdes som Retsdag. Deraf bliver blandt andet Følgen, at det slaas udtrykkeligt fast, at Tinglæsning af Dokumenter foregaar om Mandagen og ikke andre Dage. De Dage, paa hvilke der i øvrigt kan holdes Ret, ville altsaa kun være, som der ogsaa staar i Lovforslaget, til Retssagers Behandling, og dertil hører ikke Tinglæsningsvæsenet. — Ændringsforslag Nr. 2 er kun til Tydeliggørelse for udtrykkeligt at udtale, at Retten kan holdes i saa mange Afdelinger, som det bestemmes, ikke blot paa flere Dage, men saaledes, at der paa hver Dag kan være flere Afdelinger. Hensigten er, at der skal være to Afdelinger paa hver Retsdag. — Skønt det vel er selvfølgeligt, at Justitarius ved Fastsættelsen af Dagene vil forhandle med sine Kolleger, er det dog fundet hensigtsmæssigt udtrykkeligt at udtale det. Det er det, der staar i Ændringsforslag Nr. 3. — Nr. 4 angaar det Forhold, jeg omtalte ved første Behandling, nemlig Udenretsstævninger ved Appel af private Politisager udenfor København. Den hidtil gældende Ret forudsætter, at der er en bestemt Retsdag, til hvilken disse Stævninger kunne udtages, og denne Retsdag vil da fremtidig naturligt være Mandagen, som er den egentlige gamle faste Retsdag. Naar man udtrykker dette saaledes, at Stævninger i saadanne Sager skulle udtages til at falde i Rette om Mandagen, er det naturligt at sige det samme om Stævninger i de bornholmske borgerlige Sager og de vestindiske Underretssager, som indankes for Overretten. Det er det, der udtales i Ændringsforslag Nr. 4. — Nr. 5 kan jeg forbigaa som rent redaktionelt.

Jeg skal ikke opholde mig ved, hvad jeg udtalte ved første Behandling om min Betragtning af det uheldige i, at man af rene Sparsommelighedshensyn er gaaet til at indskrænke Antallet af voterende Dommere i Overretten fra 5 til 3, uagtet det er en mere end hundreedaarig Hævd, Befolkningen har, paa at se Domssager i anden Instans paakendte af 5 Dommere. Det er altsaa efter min Mening et stort Tilbagekridt, der nu gøres, og jeg frygter meget for, at det i det lange Løb vil vise sig, at det er en uheldig Bestemmelse; jeg beklager den saa meget mere, som den er truffen af rent pekuniære Hensyn, for at spare nogle Tusinde Kroner. — Jeg skal heller ikke opholde mig ved, hvad hele

Udvalget har udtalt i Slutningen af Betænkningen om Ønskeligheden af, at der indføres Retsferie, i alt Fald for Dommene, saaledes at de kunne være sikre paa at faa den Rekreationstid, som de i høj Grad kunne trænge til. — Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og anbefale de af Udvalget stillede Ændringsforslag.

Justitsministeren (Bilow): Jeg kan fuldt ud tiltræde de Ændringsforslag, som ere stillede af det ærede Udvalg, og kan indskrænke mig til at betone, at jeg ogsaa er ganske enig med Ordføreren i, at Tinglæsning af Dokumenter her i København kun kan finde Sted om Mandagen, og at dette har faaet et tilstrækkelig klart Udtryk i § 2 derved, at der staar, at Retten til *Retssagers Behandling* holdes paa flere Ugedage; for Tinglæsnings Vedkommende kan det altsaa kun blive om Mandagen.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

§ 1 (se Tillæg A. Sp. 2425)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 1—4 til § 2 af *Udvalget* (se Tillæg B. Sp. 54) og § 2, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget Nr. 5 til § 3 af *Udvalget*, § 3, saaledes ændret, og §§ 4—6 *vedtoges uden Afstemning.*

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forandringer i Reglerne om Sø- og Handelsretten i København.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 178 ff., Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 55 ff.).

Udenfor Betænkningen var der stillet følgende Ændringsforslag af *Trier*:

Til § 2.

Som 2det Stykke tilføjes:

„Rettens Medlemmer vælges ved Forholdstalsvalg. Talforholdet ved dette beregnes efter Medlemstallet i hver af de tre Grupper, Valgforsamlingen er sam-